

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

30. Dies Septemb. Non quemquam propter canos, aut rugas putes diu vixisse, non ille diu vixit sed diu fuit? Seneca l. de Brev. Vitæ.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

legio. Hoc Angelicum vexillum plantabo in corde meo. Hoc uno in corde meo, praelia Domini præliabor. Hæc tibi, quisquis virtutis acquirendæ studiosius, sit vox familiaris. Quis ut Deus? si quod dicis, verè sentit, senties vim maximam inesse illis tuis verbis, & experieris bono tuo esse verissimum illud de his verbis:

Stellis, atque herbis vis est, sed maxima verbis.

30. DIES SEPTEMB.

Non quemquam propter canos, aut rugas putes diu vixisse, non ille diu vixit sed diu fuit? *Seneca de Brev. Vita.*

Non dif. I.
ferendū,
tempore
bene uti.

HOc mense præterierunt nobis triginta dies salutis: vide an illis te promoveris ad tuam salutem. Discute an non possit de te dici, quod Seneca asserit hodiernâ tessera, te hisce triginta diebus non vixisse, sed tantum fuisse. Certè si lubet ad calculum revocare tua, quibus occuparis negotia, quibus vacas opera, reperies fors ex modico illo, quo vivis tempore, plus te vitæ perdere, quàm vivere. Si de vitæ brevitate, tibi fortè videtur, quod non sit satis spatii, ad promovendam tuam, quam optas, salutem, ad promovendam felicem, quam expectas æternitatem, ad solvenda Deo, quibus obstringeris debita, ad exhibenda illi quibus obligaris obsequia, rectè doles tempus tibi nimis angustum, cum pro minimo beneficio, debeat Deo obsequiorum æternitas, sed ex illo spatio tam contracto, plus tua culpa tibi depèrit, quàm pietati tuæ superstit. Unde si vel totum vitæ spatium dolebas

Septemb.

Tessera.

775

bas esse angustius tuis persolvendis Deo officiis ,
quantò magis dolere debes , illas angustia contrahi ,
& pene totas detrahi ? Omne illud tempus æstima
tibi perditum , ex quo non refers fructum , aut me-
ritum.

II. Si quod opus fuerit , non recto fine dire-
ctum , tam illud vacuum reputatur , & inane , quàm
sit corpus exanime. Jam verò divide per partes vi-
tæ tempus , & fortasse invenies re non tam vixisse ,
quàm duntaxat fuisse. Metire singulos , per suas ho-
ras dies : Ex horis quatuor & viginti , detrahe quæ
somnia dantur , supersint decem , vel octo , vel sep-
tem in quibus vigilas : quantum tibi quæso , invigi-
las ? quid tum porrò boni , quid rectè operaris ? vel
enim otiaris : si otiaris , vanum est : si operaris , cu-
piditati operaris , & sic perdis operam , & pretium
operæ. Cum enim nullus illius operis sit honestus
finis , est labor cassus , nedicam pravus. Preces for-
tasse aliquas à te recitatas suggeres : sed quantis illæ
intercissæ nugamentis ? quantis agitatae curis alienis ?
quantis infuscatae diversarum cogitationum macu-
lis ? quàm illud mancum & elumbe , & exile bonum ,
quis non videt ? sed esto tamen , valeat , sed quan-
tum est istud ad reliquas diei partes ? Quot in o-
rando ponis horas ? Confer cum cæteris , quæ cas-
sæ sunt , & sine fructu effluunt , nonne evidenter
patebit te magis vanè , quàm fructuosè vivere , ad-
eoque te tantum , esse diu , non vivere ? Neque
enim vivere censendum est , quod sine videndi
caret , caret autem illo fine , nisi illud quod agis ,
promoveat te ad illud regnum , cujus nullus est
finis. Non pudeat nos ex Ethnico Philosopho

Ccc 4

emen-

emendicare aliqua temporis rectè impendendi documenta.

III. (a) Non exiguum, inquit, temporis habemus, sed multum perdimus; satis longa vita, & in maximarum rerum consummationem large data est, si tota bene collocaretur: Sed ubi per luxum, & negligentiam nostram defluit, ubi nulli rei bonæ impenditur: ultima denique necessitate cogente, quam ire non intelleximus, transisse sentimus. Pessimè moreris in ipsa vita, si non vivis bonam; Non differas benè vivere altero die, quem forsan non videbis, vel si videas, fortè non erit voluntas. Vitæ pericula fugis, cur vitæ bonæ pericula tibi creas, cunctando? dum tu benè vivere differis, mors tibi vitam aufert. Vive hodie: Hodie Deus est Dominus: ergo hodie oportet te esse servum Dei: quia & hodie Deus servit tibi, imo, & servat te, dum hodie, facit solem oriri super te, filium fortasse tenebrarum, ut fias filius lucis. Deus non differt in crastinum sua munera; cur tu differis illi tua obsequia? Hodie te Deus cumulat indebitis beneficiis; cur hodie non respondes illi debitis officiis? Alterius diei obsequia non sufficient beneficentiæ sui diei, cur vis, ut satisfaciant, etiam diei jam præterito, & beneficiis, quibus hodie fruëris? Non sufficit diei bonitas sua, ut solvat debitum suum, quomodo vis, ut solvat etiam pro malitia alterius diei, duplicatis debitis tuis, & gratis Dei. Hodie Deus est Deus, & hodie tu es creatura: hodie tu es, & fortè cras non eris. Cur unius horæ audes jacturam facere, cum per æternitatem non poteris Deo satisfacere pro beneficio minimo, quod hoc

(a) *Supra.*

Octob.

Tessera.

777

hoc momento accipis, ex infinito amore Dei procedenti? Sic ergo statue secuturi mensis tempore, uti, ut totum illius spatium, sit tibi ad meritorum cumulum. Solve citò, sine procrastinatione, quæ Deo debes, nomina. Quia:

Sic citò non solvis, te magno crimine volvis.

I. DIES OCTOBRIS.

Quid Angeli de his, quæ scienda sunt, nesciunt, qui scientem omnia, sciunt?

Gregorius l. 2. Moral.

Angelus I.
Custos.

DUco hujus mensis principium, à quo Deus cepit creandi principium, ab Angelo. Erit enim hic mensis tibi ad salutem auspiciatissimus, si sub Angeli tui Tutelaribus exigas auspiciis. Quamprimùm Deus Angelos procreavit, simul quibusdam ex iis revelavit fore, ut certo tempore, certi homines illorum tutela essent in terris committendi. Nec enim poterant hoc nescire, qui scientem omnia sciebant. O quantum quilibet Angelus inter cœlestes illas, quibus circumfluebant, delicias, anhelabat ad illud sæculum, & illius sæculi annum, & illius anni mensē, & illius mensis diem, quo erat ille nasciturus, cujus ipse curam erat suscepturus! Tandem post multa sæculorum volumina, adest sæculum illis optatissimum, nobis fortunatissimum, quo illi nostrorum curam ceperunt gerere, nos sub illorum tutela cœpimus vivere. Jam elucescebat dies nobis natalis, qui illis semper fuerat

Ccc 5

in